

РЕШЕНИЕ

№ 6571

гр. София, 18.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.01.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов

Стоян Тонев

при участието на секретаря Десислава Лазарова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **12190** по описа за **2025** година докладвано от съдия Стоян Тонев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.208 и сл. АПК.

Образувано е по касационна жалба на „Катер 2004“ ЕООД, чрез адв.Н. С., срещу Решение № 3250 от 25.08.2025г., постановено по а.н.дело №17739 /2024 година по описа на СРС, 115 състав.

С решението СРС е изменил Наказателно постановление № 23-2400492/13.11.2024 г., издадено от Директора на Дирекция "Инспекция по труда Софийска област“, като е намалил от 2000 лв. на 1500 лв. имуществената санкция, наложена на „Катер 2004“ ЕООД на основание чл. 414, ал. 3 от КТ за нарушение по чл. 61, ал. 1, вр. чл. 1, ал. 2 от КТ .

В касационната жалба се навеждат подробни доводи за неправилност на обжалваното решение.Мотивира се касационно основание по чл.348, ал.1, т.2 от НПК- допуснато съществено нарушение на процесуални правила, във връзка с формиране на вътрешното убеждение в нарушение на чл. 13, чл. 14 и чл. 107, ал. 5 от НПК, като конкретните доводи са в посока за превратно и едностранчиво тълкуване на събраните гласните доказателствени средства , като според касатора при вярната им оценка се налага извод, че не е извършено нарушението.Иска се отмяна на решението на СРС и отмяна на НП.

В съдебно заседание, касаторът -„Катер 2004“ ЕООД, редовно и своевременно призован , се представлява от адв. С., който поддържа жалбата по изложените в същата съображения.Заявява престагия за присъждане на разноските по делото по представен списък.

Ответникът по касация- Директор на Дирекция „Инспекция по труда „ Софийска област, редовно и своевременно призован, не се явява, представлява се от юрк.Г., която оспорва жалбата

и намира решението на СРС за правилно, като счита, че районният съд е обсъдил всички доказателствени източници и е формирал верни изводи, че е извършено описаното в АУАН и НП нарушение. Заявява претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

СГП редовно и своевременно призована се представлява от прокурор Ю., който намира касационната жалба за неоснователна и моли да бъде оставена без уважение.

Административен съд София-град, след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и изразените становища на страните, прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл. 63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства. Съобразно чл. 218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС състав е валидно, допустимо и правилно, а касационната жалба е неоснователна. Съображенията са следните:

Анализирайки събраните доказателства СРС е приел, че на 09.07.2024 г. контролни органи на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, сред които и св. М. В., извършили проверка по спазване на трудовото законодателство на място в обект на контрол „База за черни и цветни метали“, находящ се в [населено място] стопанисвана от „Катер 2004“ ЕООД, със седалище и адрес на управление в [населено място]. Проверката продължила по документи от 09.07.2024 г. до 13.09.2024 г. в сградата на „Инспекция по труда Софийска област“. Проверката, която завършила с изготвянето на протокол ПР № 2426693 от 13.09.2024 г., била провокирана от инцидент с И. Н. Ч., който като водач на мотокар, предоставял работната си сила на „Катер 2004“ ЕООД. След пълнене на чували с пластмаса на дребни частици Ч. бил притиснат между стрелата на мотокара и кабината. Впоследствие е бил откаран от И. И.- организатор звено в „Катер 2004“ ЕООД, със собствен транспорт до МБАЛ „Св. А.“ в [населено място], където починал в 16,50 часа, вследствие на тежка коремна травма, причинена при притискането. В хода на проверката били снети обяснения от управителя на „Катер 2004“ ЕООД, сведения от И. Д., В. Р., С. Ф., В. Л.. Установено било, че починалият И. Н. Ч. предоставял работната сила на „КАТЕР 2004“ ЕООД като водач на мотокар, но в същото време, „Катер 2004“ ЕООД, в качеството на работодател, по смисъла на параграф 1, точка 1 от ДР на КТ, не е уредил отношенията по предоставяне на работна сила като трудови правоотношения, като не е сключило трудов договор с И. Н. Ч. преди постъпването му на работа. На 13.09.2024 г. било издадено Постановление за обявяване на съществуването на трудово правоотношение/ приложено/, с което било обявено, че е съществувало трудово правоотношение между И. Н. Ч. и „Катер 2004“ ЕООД, [населено място], считано от 09.07.2024 г. Постановлението е било обжалвано, като с решение № 28454 от 31.12.2024 г. по дело № 9586/2024 г. на АССГ жалбата на Катер 2004“ ЕООД е била отхвърлена. На 13.09.2024 г. св. М. В. съставила срещу „Катер 2004“ ЕООД АУАН № 23-2400492, в който посочила, че същият е нарушил разпоредбата на чл. 61, ал. 1 от КТ тъй като, в качеството си на работодател по смисъла на параграф 1, т. 1 от ДР към КТ не е уредил отношенията по предоставяне на работна сила с Ч. преди постъпването му на работа. Въз основа на АУАН било издадено НП, с което за нарушение по чл. 61, ал. 1, вр чл. 1, ал. 2 от КТ на „Катер 2004“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лв. на основание чл. 414, ал. 3 от КТ. Касационната инстанция следва да възприеме изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. с чл. 63 в ЗАНН, установената от СРС фактическа обстановка, когато не е допуснато съществено процесуално нарушение при събирането, проверката и оценката на доказателствата по делото.

Касационната инстанция не може да се намесва или да замества вътрешното убеждение на районния съд като инстанция по фактите.

Относно оплакването във връзка с погрешна оценъчна дейност на контролирания съд, следва да се посочи, че касационната инстанция е съд по правото, но не и по фактите, поради което АССГ не може да се произнася по възражения, с които се оспорват приетите фактически изводи по делото и се прави искане за тяхната промяна. За разлика от първостепенния съд, касационната инстанция не може да установява нови фактически положения, нито да пререшава въпроса за достоверност и убедителност на доказателствата и доказателствените средства. В този смисъл касационният контрол обхваща процесуалната законосъобразност на действията на районния съд по събирането, проверката и оценката на доказателствата по делото и формирането на вътрешното убеждение по фактите в контекста на касационното основание по чл.348, ал.1, т.2 НПК, вр.чл.63 в ЗАНН. При така очертаня обхват на касационната проверка, от прочита на мотивите не се установяват твърдените нарушения на принципните правила по чл. 13, чл. 14 и чл. 107, ал. 5 НПК относно формирането на вътрешното убеждение от външна страна на решаващия съд. Изводите за релевантните обстоятелства и факти са формирани в точно съответствие с информацията от събраните доказателства, а аргументите на съда обхващат всички доказателства и доказателствени източници, като твърдяното в касационната жалба превратно тълкуване и едностранчивост на подхода на оценка не е налично. Районният съд е ценил множеството писмени доказателства, както и събраните свидетелски показания, диференцирайки относимите факти за спора и отхвърляйки части от свидетелски показания по делото, за които е преценил, че не отразяват достоверно случилото се, а са дадени единствено с цел обслужване тезата на санкционираното дружество. Подробно са обсъдени показанията на свидетелите Ф., У., Р., И., а посоченото от районният съд, че всички потвърждават, че починалия е работил с мотокара / с машина на работодателя/ и в негова - на работодателя, база за черни и цветни метали, не е произволна. Касаторът счита, че показанията на У., че починалият идвал на работа от време на време, можело да се отнесат към хипотезата на трудов договор за работа през определени дни от месеца в смисъла на чл.114 от КТ, но такива съображения липсвали в НП. В случая касаторът поставя изисквания за доказване на нарушението, които не са поставени в закона. Разпоредбата на чл. 1, ал.2 от КТ повелява, че отношенията при предоставянето на работна сила се уреждат само като трудови правоотношения. Съгласно чл. 61, ал.1 от КТ, трудовият договор се сключва между работника или служителя и работодателя преди постъпването на работа. Касаторът е санкциониран за нарушение по чл. 61, ал. 1, вр. чл. 1, ал. 2 от КТ, като няма изискване за посочване в НП на вида на Трудовия договор/ Трудов договор за неопределено време или срочен, Трудов договор със срок за изпитване и т.н./. След като е безспорно установено, че починалият е простира работната си сила за „Катер 2004“ ЕООД, то отношенията като тях е следвало да бъдат уредени като трудови. Съгласно приложената по административнонаказателната преписка справка, обстоятелството, за което свидетелства актосъставителят св.М. В., относно поведението на „Катер 2004“ ЕООД, подало уведомление по чл. 62 от КТ на 09.07.24 г. в 19, 03ч. за ТД, което е след инцидента с Ч., респективно провокирано от него, оттеглено/ заличено/ от подателя /„Катер 2004“/ на 09.07.24 г. в 20, 02 ч. , опровергава тезата на касатора, който твърди, че никога не е имало отношения по простиране на работната сила от починалия работник в полза на „Катер 2004“ ЕООД, които да бъдат уредени като трудови. Всички цитирани в касационната жалба свидетелски показания са подложени на внимателен анализ, в резултат на който анализ, след съпоставката им с останалите писмени и гласни доказателства, районният съд е стигнал до верния извод, че „Катер 2004“ ЕООД, [населено място], в качеството си на работодател по смисъла на §1, т.1 от ДР на Кодекса на труда не е уредило като трудово правоотношение

престирането на работната сила от Ч., който е полагал труд в обект на дружеството- „база за черни и цветни метали“, като водач на мотокар.

Споделят се изводите на СРС, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в сроковете по чл.34 от ЗАНН, при спазване изискванията за тяхната форма и съдържание, като в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Същите съдържат ясно описание на нарушението и точно посочване на законните разпоредби, които са нарушени, като приложените от административнонаказващия орган санкционни норми съответстват на установеното нарушение.

Правилен е изводът на СРС, че „Катер 2004“ ЕООД, в качеството си на работодател, е реализирало нарушение на нормите на чл. 62, ал. 1 от КТ във връзка с чл. 1, ал. 2 от КТ, съставляващо неуреджане като трудово на правоотношението по престирание на работна сила от лицето И. Ч.. Съгласно разпоредбата на чл. 1, ал. 2 от КТ отношенията при предоставянето на работна сила се уреждат само като трудови правоотношения. Съгласно чл. 61, ал. 1 от КТ трудовият договор се сключва между работника или служителя и работодателя преди постъпването на работа. Съгласно разпоредбата на § 1, т. 1 от ДР на КТ "Работодател" е всяко физическо лице, юридическо лице или негово поделение, както и всяко друго организационно и икономически обособено образувание (предприятие, учреждение, организация, кооперация, стопанство, заведение, домакинство, дружество и други подобни), което самостоятелно наема работници или служители по трудово правоотношение, включително за извършване на надомна работа и работа от разстояние и за изпращане за изпълнение на работа в предприятие ползвател.

Релевантна към така осъщественото административно нарушение е санкционната норма на чл. 414, ал. 3 от КТ, предвиждаща наказание "глоба" или "имуществена санкция" от 1 500 лв. до 15 000 лв. за работодател, който наруши разпоредбите на чл. 61, ал. 1, чл. 62, ал. 1 или 3 и чл. 63, ал. 1 или 2.

Съгласно чл. 415 в ал.2 от КТ, не са маловажни нарушенията на [чл. 61, ал. 1](#), чл. 62, ал. 1 и 3 и [чл. 63, ал. 1 и 2](#). Следователно, квалифицирането на нарушението по чл. 61, ал. 1 от КТ като маловажно е изключено предвид изричната разпоредба на чл. 415в, ал. 2 от КТ.

Районният съд е изменил наказателното постановление, като е намалил санкцията на 1500 лв. Съображенията му за прекомерност на санкцията, свеждащи се само до това, че нарушението е първо, не се споделят, с оглед значимостта на защитаваните обществени отношения във връзка с основни права на работниците по КТ - на възнаграждение, почивки и отпуски, на безопасни и здравословни условия на труд и т.н., по КСО за задължително осигуряване за общо заболяване и майчинство, инвалидност поради общо заболяване, старост и смърт, трудова злополука и професионална болест и безработица, и конкретната специфика на нарушението, но тъй като АССГ е сезиран по жалба на санкционираното дружество, на това основание корекция от касационната инстанция е недопустима.

При този изход на спора ответника се дължат разноски на основание чл.63д от ЗАНН във вр.с чл.143 АПК. За настоящата съдебна инстанция за осъществената защита от юрисконсулт, следва да се присъди възнаграждение в размер на 66, 47 евро (130 лв.), изчислено съгласно чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, издадена на основание чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, VIII -ми касационен състав на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. чл. 63 в от ЗАНН

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3250 от 25.08.2025г., постановено по а.н.дело №17739 /2024 година по описа на СРС, 115 състав.

ОСЪЖДА „Катер 2004“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] да заплати на Директор на Дирекция „Инспекция по труда,, Софийска област сумата от 66, 47 евро за разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.